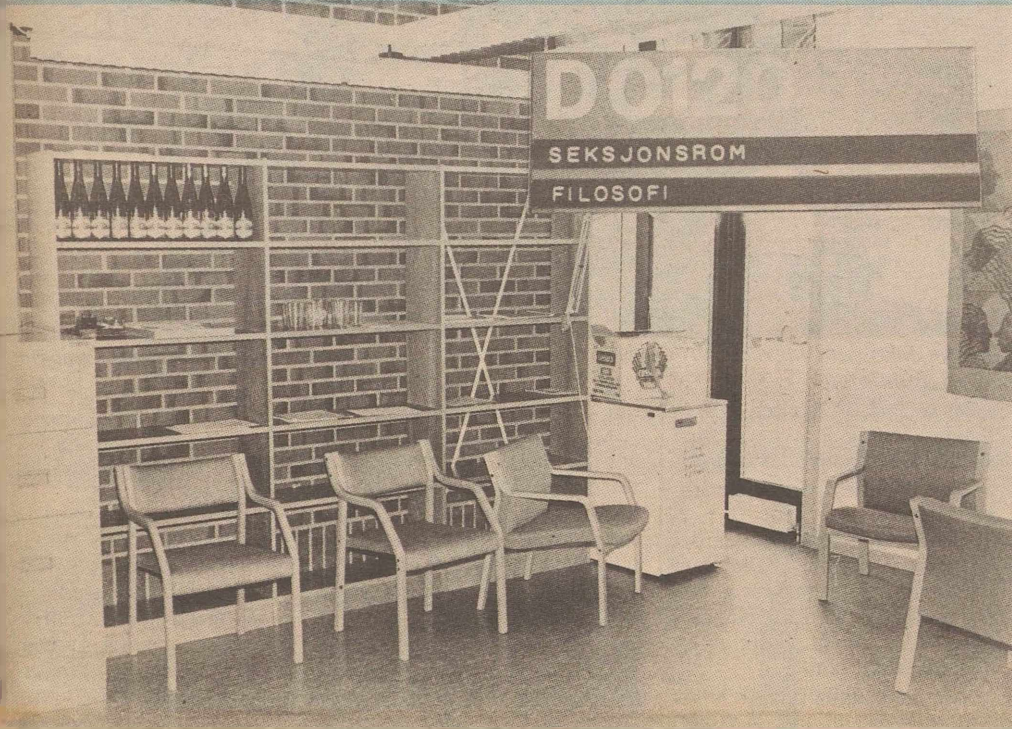

UTROPIA

Plassmangel i 3. byggetrinn?

Dei tilsette og hovedfagstudentane ved ISV og ISL har fått det riktig behagelig i 3. byggetrinn. Bygget er fullt av store, flotte rom innreidde med sofaar, djupe stolar og salongbord. Det er totalt 9 rom i 3. byggetrinn møblert og brukt som kaffisalongar. ISV har 5 slike rom, ISL har 3. Denne luksusen ved ISL og ISV er eineståande ved Universitetet, og ein viktig årsak til plassmangelen i 3. byggetrinn.

Leiar og s. 3

- **SAS: Sjarmoffensiven over; «Let's get down to business!»**
 - **KJENN DEG TRYGG! - Om A-bombens gunstige virkning på befolkningseksplasjonen.**
 - **FILOSOFEN HARALD OFSTAD: Genial eller bare gal?**
 - **ANNA INNI:**
 - **UiTø, et senter for samisk kultur?**
 - **TSI i Trondheim - 3 på jordet (ny spalte!)**
 - **flere verbale H-bomber - flere sjikaner**
- dessuten: UTROPIA ØNSKER GOD SOMMER!**

LEIAR

Plassmangel på ISV/ISL??!

Er det riktig å seia at det er plassmangel i 3. byggetrinn så lenge 9 rom i bygget er innreidde som kaffisalongar? Ikkje på nokre av dei andre førebels eller permanente bygga på Universitetet har dei tilsette kaffirom å kvila seg i i tillegg til kantine. Er dei tilsette på ISL/ISV spesielt kaffityrste?

UTROPIA kan ikkje skjønne anna enn at antalet kaffisalongar på ISL og ISV er alt for stort. Universitetet har mange viktigare ting å bruka desse lokala til. Det er stor mangel på rom til undervising og kollokvering ved ISV og ISL, til dømes.

Kaffisalongane i 3. byggetrinn må snarast bli disponerte til andre og meir nyttige formål. Ut med sofaar og kaffibord og inn med arbeidsbord og -stolar! Studentane må også få tilgang til romma på institutta på lik line med dei tilsette.

Dette er elementære demokratiske krav. På ISV på Odd Berg-bygget var det sjølv sagt.

Det må bli slutt på primadonnanykne som no tydelegvis har tatt overhand. Kvifor tek ikkje rektor og ansvarlege instansar affære?

SAS' SOSIALE PROFIL

Samferdselskomiteen har blitt sure på SAS' forslag til endringer av billettsystemet. Endringene omfatter nesten alle de eksisterende rabatt-ordningene, som MINI-pris og studentrabattene. Det er særlig de siste som vi er interessert i, fordi endringene (om de blir godkjent) får store konsekvenser for oss studenter, særlig for oss som studerer i Nord-Norge, hvor avstander og geografi ofte gjør det til en nødvendighet å bruke fly.

SAS har framstilt forslaget som «en forenkling av rabattsystemet, som kommer alle til gode». I virkeligheten betyr det en fordyring for de fleste, særlig da studenter over 26, som mister enhver form for studentrabatt.

Mer om saken på side 4.

Spørreskjema til studentane

Er det mange studentar som bur slik? Velferdsundersøkelsen vil gje svaret.

15.—16. mai får du eit spørreskjema i posten til Velferdsundersøkelsen. Samskipnaden opplyser at Velferdsundersøkelsen går etter planen så langt, og spørreskjemaet er nesten ferdig til å sendes ut. Studentane blir oppfordra til å gjera sitt til at undersøkelsen blir vellukka ved å fylla ut skjemaet og posta det så snart dei kan.

TROMSØ-STUDENTENES ORGAN

9. årgang - Nr. 4 - Mai 1984

Kristine Østvold (ansv.)
Marit Larsen
Berit A. Hanssen (ansv.)
Bent Are Jensen
Ole Berthelsen
Bjørn Brox
Kristin Berglid
Børre Haugli (ansv.)

Adr.: Søndre Tollbugt. 7b, Tromsø
Tlf. 81715

Studentavisa er organ for studentene ved U Tromsø og kommer ut ca. en gang i månede. Redaksjonen er valgt på et uavhengig radikal grunnlag.

Annonsepris: kr. 2,50 pr. spaltemm. Trykt i 1600 eks.

Siste innspurt for studentsamfunnet dette semesteret

Endelig ser det ut som det er blitt litt kontinuitet i studentsamfunnet igjen. Og dette semesteret har «mini-styret» absolutt klart å følge opp. 3 møter, hvorav 2 av dem uten tvil kan karakteriseres som rabaldermøter» er ikke verst når man vet at det kun er 3 — tre — studenter som har trukket i trådene. Men effektivt har styret uten tvil vært. Da alle tre holder til på teoribygget til daglig (de vurderte en tid å legge hele samfunnet under medisinerforeningen!) har virkelig «store» avgjørelser blitt tatt over kopi-maskinen i samme bygget, over kaffekoppen i pausene mellom forelesninger (så tidlig som klokken 9 om morgenen!) og ellers hvor det måtte falle seg naturlig. Og resultatet har vi alle sett. Selv om det har gått forbausende bra, kunne de nok kanskje selv ønske seg flere til å lage debatt innad i styret. Ikke det at våre tre styremedlemmer er så like hva den politiske profil angår, men de føler nok det at de har brukt mye av tiden til intens P.R. istedetfor de dype debatter om hva studentsamfunnet burde være, hvilke møter er det studentene vil ha osv. Flere hoder her kunne nok vært positivt.

Men to møter til skal det bli før dette styret gir seg. (Om de stiller til gjenvalg eller ikke er foreløpig en hemmelighet.) Det første møte avholdes 3. mai og her er det Norges samvittighetsfanger som skal opp til debatt. Bo Nyborg Andersen fra Oslo som nettopp er ferdig med å sove sin dom for militærnekting, kommer oppover for å innlede. Sammen med han kommer forhåpentligvis Arne Næss — den store filosofen — men han er for tiden i Mexico og ikke så helt lett å få tak i. Han har imidlertid tidligere lovet å komme oppover så styret ser frem-

Jostein Jakobsen, Ingvild Nordøy og Toto Hølmekbakk (på bildet fra venstre) sitter i styret i Studentsamfunnet.

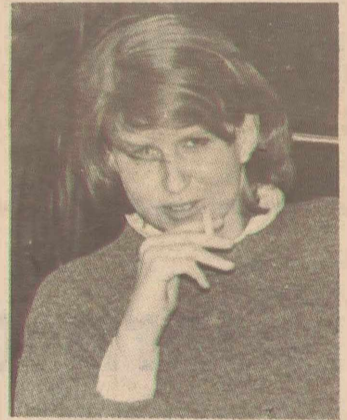
deles lyst på tilværelsen. Mona Røkke var også invitert. Men sa nei. Vårsesjonen i Stortinget krevde hennes oppmerksomhet. Dessverre.

Men et godt møte skulle det bli uansett. At det skulle være nødvendig med samvittighetsfanger i et land som Norge i dag mener vel de fleste er en skamlett for landet.

Det siste debattmøtet kommer allerede en uke etter det første; 10. mai. Og her er det hjernekapasiteten som skal debatteres. Alex Tindall fra fysiologisk avdeling ved universitetet her i Tromsø har sine kanskje noe spesielle meninger om saken. Det ser ut til at flere kvinner er i ferd med å overskride sine «naturlige» grenser hva denne hjernen angår. Hennes kapasitet sees til stadighet utenfor hjem-og-barn-sfæren, og noen har undret seg om de virkelig er skapt med tanke på at det skal være sånn. Tindall

har visstnok undret seg.

Men med han er Knut Aagotnes, filosof fra Bergen, som velger å se det hele med et idehistorisk og sosiologisk perspektiv. Og hans konklusjoner blir kanskje ikke helt de samme

Ingvild Nordøy i Studentsamfunnstyret lover nye spennende opplevelser i Studentsamfunnet.

som de Tindall kommer til. Vi venter spent på å se hvordan det hele kommer til å løpe seg.

Og til slutt vil styret møte om generalforsamling 15. mai på Studenthuset. Forrige samling var en tragedie oppmøteantallet angikk. hjåper at studentene nå til for vårvær, eksamener og mange andre distraksjoner kan seg et par timer i Husets omgivelser. Det er jo litt kastelig, og ikke så rent lite ler, at så få tør å vise litt ak tet i studentsamfunnets møte. Ja, ikke misforstå, styret intet å utsette på det gam mange utviser til stadighet på onsdager, fredager og lørdager. Men få med torsdagene

Ingvild Nordøy, Jostein Jacobsen og Toto Hølmekbakk

3. byggetrinn: Kva skal trimromma brukast til?

Det bygger no opp til ein kamp om disponeringa av trimromma i kjellaren i 3. byggetrinn. Partane er dei tilsette ved bygget og Studentenes Idrettslag. Idrettslaget vil ha matter i det eine rommet, for å få ein skikkeleg plass å driva judo/aikidotreninga, som aktiviserer 40 studentar. Dei tilsette ved ISL og ISV vil ha styrketreningsutstyr i baa dei to 70—80 m² store romma.

Dei tilsette ved ISV og ISL er tydelegvis mest interesserte i styrketrening, og dei har funne ut at dei ikkje kan driva dette i same rommet. Dei må ha eit rom kvar. Med andre ord, dersom dei tilsette får det som dei vil, får Universitetet utrusta 2 styrketreningsrom parallelt i 3. byggetrinn. Dette vil komma i tillegg til det svært godt utrusta styrketreningsrommet i kjellaren

på IMR. Med andre ord vil det innanfor ein radius på 100 m vera 3 styrketreningsrom på Universitetet.

Får Lise Balteskard (biletet) og Studentidrettslaget driva judo-trening i 3. byggetrinn?

versitetet i Breivika. Det må kunna gå an å tvila på om det er eit så voldsomt behov for styrketrening ved Universitetet.

Det er Brukerutvalet ved 3. byggetrinn, under leiing av professor Per Mathiesen, ISV, som har gjort vedtaket om denne voldsomme utbygginga av styrketreningskapasiteten ved Universitetet. Vedtaket er gjort, seier dei tilsette, romma er våre, så no får berre idrettslaget tilpassa seg å ha aikido på styrketreningsrom. «Umogleg å få plass til baa aktivitetar», seier leiaren i Idrettslaget, Lise Balteskard, til UTROPIA. «Korfor kan ikkje dei tilsette klara seg med eit rom i lag til styrketrening?»

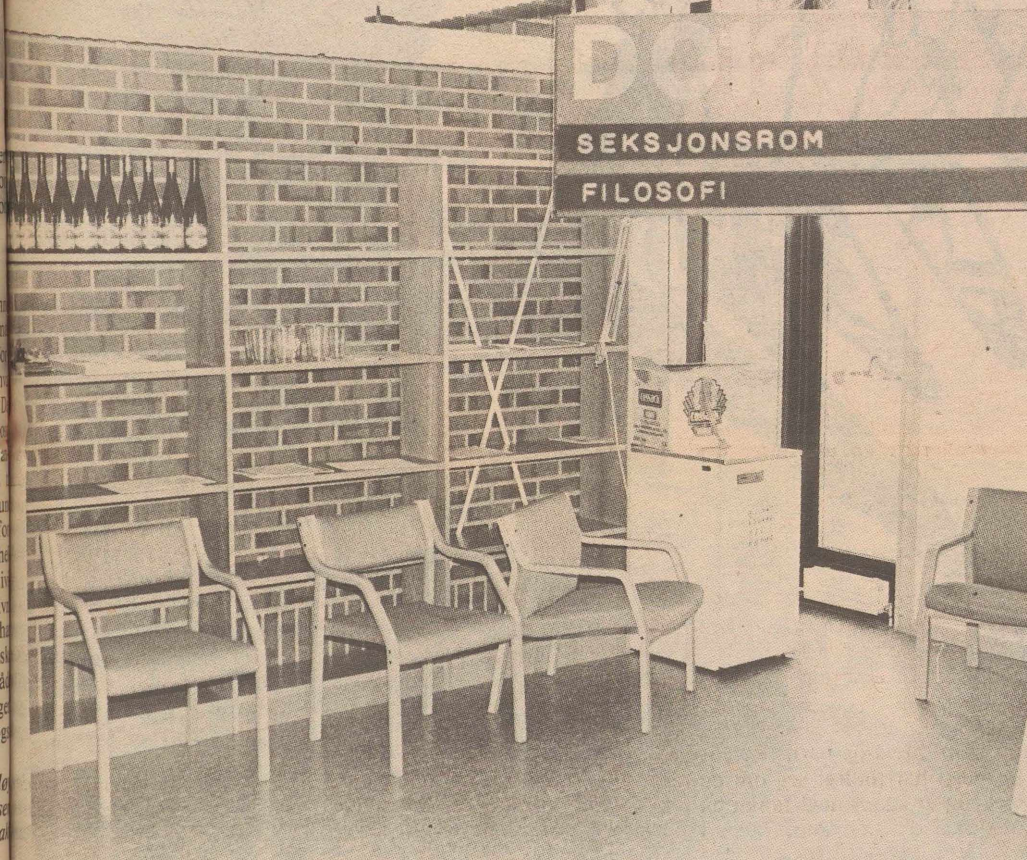
Slik står saka. Foreløpig.

Endeleg kontor til AU ISL/ISV

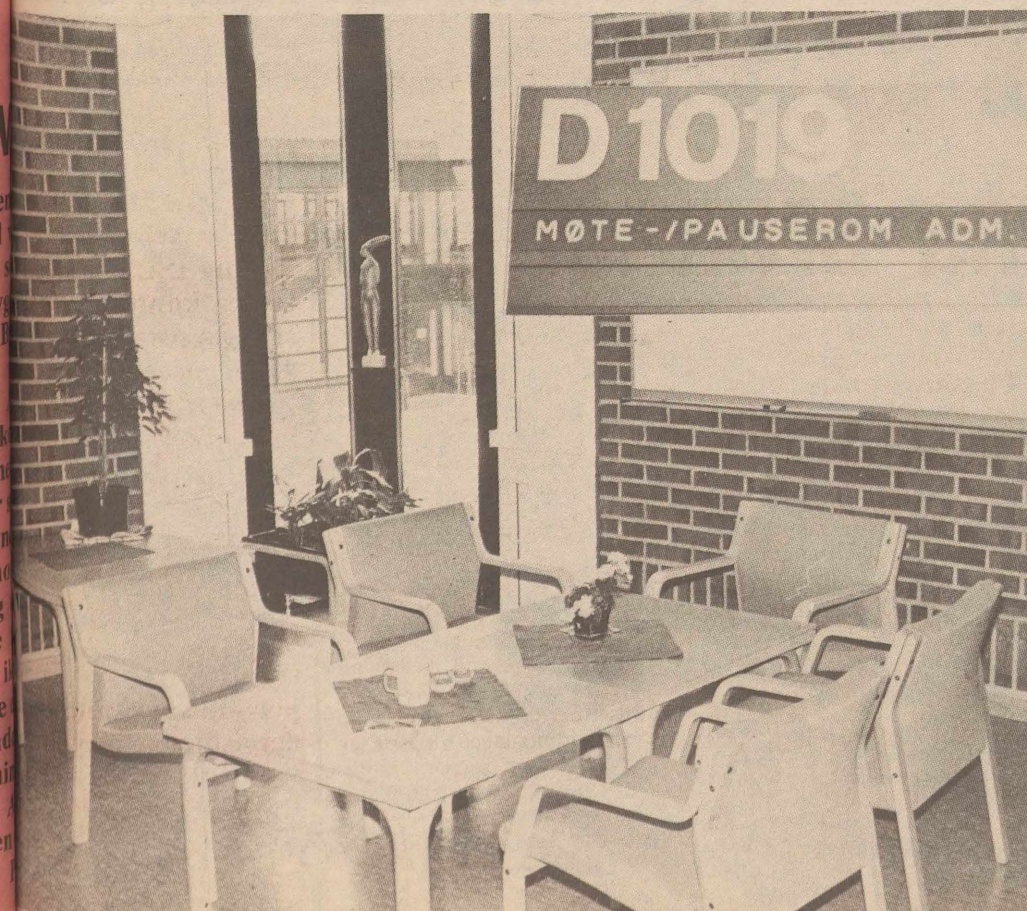
Det ser ut til at Studentene sine Arbeidsutval ISV og ISL endelig får seg kontor på sitt. På siste møtet i kerutvalet for byggetrinn fekk lovnad på 1 av dei i tora som opprinn var tenkt til bruk for studentane. Dei 3 i kontora var det utleg for lærarane og andre tilsette å gjeg seg. «Vi har nesten plass til vår ordinære dervisning», blei studentane fortalt av administrativ leiare ved ISL, professor ved ISV, Mathiesen.

Hovedfagsstudentane på ISV har eit stort og fint «pauserom» i tredjeetasjen. Dei bruker det nesten aldri.

«Seksjonsrommet» på filosofi er eit 30–40m² stort rom møblert med salongbord og kjøleskap. Kommer overflødig?

Salongbord med dukar og blomster. Administrasjonen på ISV har ein riktig triveleg plass å vera.

3. byggetrinn er sprengt, men bygget er fullt av KAFFIROM

Det er ikkje plass til AU-kontor i 3. byggetrinn, og det er ikkje plass til undervisning, omtrent. Allikevel er det ein masse rom i bygget som berre blir brukte til kaffidrikking og tilfeldige møter. Kven som vil kan ta seg ein tur i bygget og sjå sjølv korleis romma blir brukt. 9 rom i bygget er ikkje møblert med anna enn sofaer, låge stolar og salongbord. Det vil seia, desse romma er ikkje egna til fagleg aktivitet.

UTROPIA

Bjørn Brox

I ISV er det 5 rom som er møblert for kaffidrikking. Filosofiseksjonen i underetasjen har 2 kaffirom. Flotte rom, eitt på 30–40m². Dette rommet har til og med kjøleskap! Administrasjonen på ISV har sitt «pause/møterom» i 1. etasje. Dei har laga det til riktig koseleg, med blomster på salongbordet. I 2. etasje har historieseksjonen sitt koserom, og hovedfagsstudentane på ISV har sitt pauserom i 3. etasje. På dette rommet er det omtrent aldri folk, studentane fortrekker å sitte på benkane i gangen utanfor lesesalene eller gå i kantina i pausane.

På ISV har personalet sitt rom i 2. etasje (lite), og lærarane sitt rom. Lærarrommet er riktig ukoseleg, det står berre eit lite salongbord og nokre stolar i det 30–40m² store lokalet. Eit godt teikn på at rommet sikkert ikkje er mykje brukt. Hovedfagsstudentane på ISV har sitt kaffirom i 3. etasje. Dei har gjort det riktig koseleg der oppe.

APPU (Afdeling for Praktisk Pedagogisk Utdanning, altså ped.sem) har sitt lunsjrom i 1. etasje på

ISV-delen av bygget. Dei er ei lita avdeling, men vil gjerne ha kaffirom når dei andre har.

Til sammen 9 rom i 3. byggetrinn innreidde som salongar.

Ulovleg

Er det rett at salongane i 3. byggetrinn ikkje har noko fagleg formål? Dersom ein spør dei ansvarlege for romdisponering og innreiing på institutta, vil ein få til svar at dette er «kombinerte møte- og pauserom». Slik forsvarte professor Per Mathiesen, ISV, disponeringa. Per Mathiesen er formann i Brukerutvalet for 3. byggetrinn, som har vore hjerna bak disponeringa av bygget. Slik er han nødt til å forsvare seg, for kaffirom til dei tilsette er nemleg ulovleg. I fylgje reglane til staten skal dei tilsette ha nok med kantina. Planarkitekten på Universitetet, Unni Grønneng, sa det slik på eit møte i Brukerutvalet: «Eg vil ikkje høyre snakk om pauserom i bygget. Ikkje eitt rom i 3. byggetrinn er disponert eller kan disponeres til pause- eller kaffirom».

Ikkje til fagleg bruk

Dei ansvarlege på institutta insisterer på at romma er møterom. Dette er imidlertid svekka av fleire grunnar.

For det fyrste blir romma av dei tilsette oppfatta som kaffirom. Fleire av salongane er innreidde med blomster på bordet, kjøleskap, dukar og avisstativ. Slik innreier ein rett og slett ikkje eit rom om det skal vera møterom.

For det andre er romma ubrukelege som møterom på grunn av salonginnreiinga. Du kan ikkje skriva notater i ein sofa over eit lågt salongbord. Romma er rett ut sagt ubrukelege til seriøs fagleg aktivitet. Dei er kun egna til koseprat og kaffidrikking.

For det tredje så har ikkje dei tilsette på ISV, ISL og APPU behov for den overdådige mengden «møterom» som finnes i 3. byggetrinn. Med hjørnerom og seksjonsrom er det 12–15 slike rom i bygget. Den som har vore litt i bygget vil merka at ein masse av desse romma mest aldri er i bruk. Berre eitpar av dei 10 fellesromma på ISV har nokon form for fast belegg (rådrommet og eitt rom i 2. etasje). Rådrommet er ei historie for seg sjølv. Det er møblert med eit idiotisk rundt bord (som i Ridderne av det runde bord) som gjer rommet ubrukeleg til anna enn møter i instiuttbyråkratiet. Det vil seia at det 30–40m² store rommet er i bruk nokre få timar i månaden. Resten av tida er det avlåst.

UTROPIA:
OLE
BERTHELSEN

SAS' NYE RABATTSYSTEM: DE BLIR IKKE FEITERE

SAS' og Janne Carlson's sjarmoffensiv går stadig videre, men smilet har begynt å stivne i kantene. SAS's nye forslag til forenklet rabattsystem vil neppe pirre noen av de 15 faciale muskler som skal til for å produsere et smil. — I hvert fall ikke hvis du er student, og samtidig over 26 år.

UTROPIA brukte en lang fredag's ettermiddag på å få tak i en ansvarlig, og til slutt havna vi i Oslo, hos Tom Foss, sjefen for innlandsrutene. Før det hadde vi snakket med billettkontoret i Grønnegeta, som henviste til Isaksen på distriktskontoret. Isaksen på distriktskontoret ville ikke si noe, men henviste oss til hovedkontoret i Oslo. Der snakket vi først med Trygve Gjertsen, Foss' høyre hånd, men han lot seg heller ikke lure med ut på glattisen. (etter utforkjøringa i New York passer de godt på å holde seg innenfor rullebanen).

Før vi går inn på verdien av den rikstelefon samtalen, skal vi først klargjøre årsaken til UTROPIA's hemningsløse bruk av Televerkets tjenester denne fredagen:

SAS har sendt et forslag til Samferselsdept.et, vedr. eksisterende rabattordninger.

Før oss studenter innebærer det følgende:

— Sjansbilletten for de under 26 fjernes. Isteden kommer en fast plassbillett til samme prisen, men den må bestilles *tidligst* 24 timer før avreise.

— 25% student-rabatt på fast plass fjernes. Det vil si

at studenter over 26 mister studie-rabatten helt. De under 26 mister muligheten til å bestille en billett god tid i forveien med 25% rabatt.

— Hva mener så SAS om forslaget.

— Som nevnt, det tok litt

å mene) ville forslaget innebære en forbedring til de aller fleste, samtidig som at SAS ville tjene mere penger.

sen for ungdomsrabatt gå, svarte Foss.

— Men stadig flere av studentmassen er over 26, er

nomgående bedre råd enn de yngre. Ofte dreier det seg om folk på etterutdanning, som ikke kan regnes som fulltids-studenter.

UTROPIA kom på dette tidspunkt til å tenke på de tallrike lærerskolekandida-

blir forbanna når eksisterende rabatter blir fjernet samtidig som at de andre tilbudene (for eks. NI-pris blir mer restriktivt).

— Jo, det skjønte han men som sagt: Det nye forslaget vil gi bedre tilbud en stor gruppe, samtidig som at SAS vil tjene penger, og da får man heller bære over med at noen får redusert tilbudet. Så mer var det ikke å få ut den godeste hr. Foss, tross av en astronomisk vestering i telefon-penger.

Men vi kan jo, sånn for runde av det hele, komme med et et par aldeles grov betraktninger:

— Hvorfor ikke kalle spade for en jævlig skuff (istedet for å presentere forslaget som noe alle vil fordel av?)

— Dette var også Foss enig i, forresten.

— Hvorfor ikke innføre en felles rabatt for alle skole-elever/studenter uansett alder?

Dette var han ikke så enig i, «det er lett å innmatrikulere seg uten nødvendigvis studere.»

Hvorfor redusere tilbudet til studenter over 26 år, ut den gruppen stadig blir større?

Vi vet ikke om leseren er blitt klokere av dette, UTROPIA ble det i hvert fall ikke. Det ble ikke engang luserent blåkort ut av alt dette. Konklusjonen må bli den eneste som ble rikere: samtalen var Telverket, de har jo eget rutene Dessuten, de under 26 ble jo glade seg over fast plass og det blir nok de over 26 glade for, ikke sant?

— Men hva så med de over 26, som blir fratatt alle fordeler? spurte vi.

— Et sted på aldergren-

det da riktig å sette dem utenfor?

— Vår erfaring er at de eldre studentene har gjen-

tene, som går rett fra anstalten og over på Universitetet for etterutdanning, men Foss ville ikke uten videre gi seg på det punktet. Derfor prøvde vi elegant en ny bredside:

— Skjøner du at folk

KULTURIMPERIALISME VED UNIVERSITETET I TROMSØ

av Kjersti Myrnes, Samiske studenters forening i Tromsø.

I forbindelse med en utlysning av en stilling i historie ved universitetet i Tromsø har SSSR skrevet et brev til universitetet.

Vi er ikke fornøyd med at universitetet bare kunne opprette en stilling der den som får stillingen skal arbeide med samisk historie, ved siden av norsk historie mellom 1550 og 1850. Og vi kan ikke akseptere at kunnskap til samiske forhold ikke regnes med når søkeren skal vurderes.

Vi krever at slike kunnskaper skal veie tungt ved ansettelsen. Dersom det ikke er kvalifiserte søkere

med kunnskaper i samisk språk og kultur, foreslår vi at det opprettes en stipendiatordning hvor samer med høyere grads eksamen, eller samer i avsluttende fase av et høyere grads studium skal kunne anses. I begrunnelsen for forslaget vårt skriver vi også:

«Det er vår absolutte oppfatning at når universitetet i Tromsø presenterer seg som et senter for samisk forskerutdanning og forskning, så medfører dette et ansvar vis a vis det samiske folk.

Samisk forskning uten tilknytning til det samiske

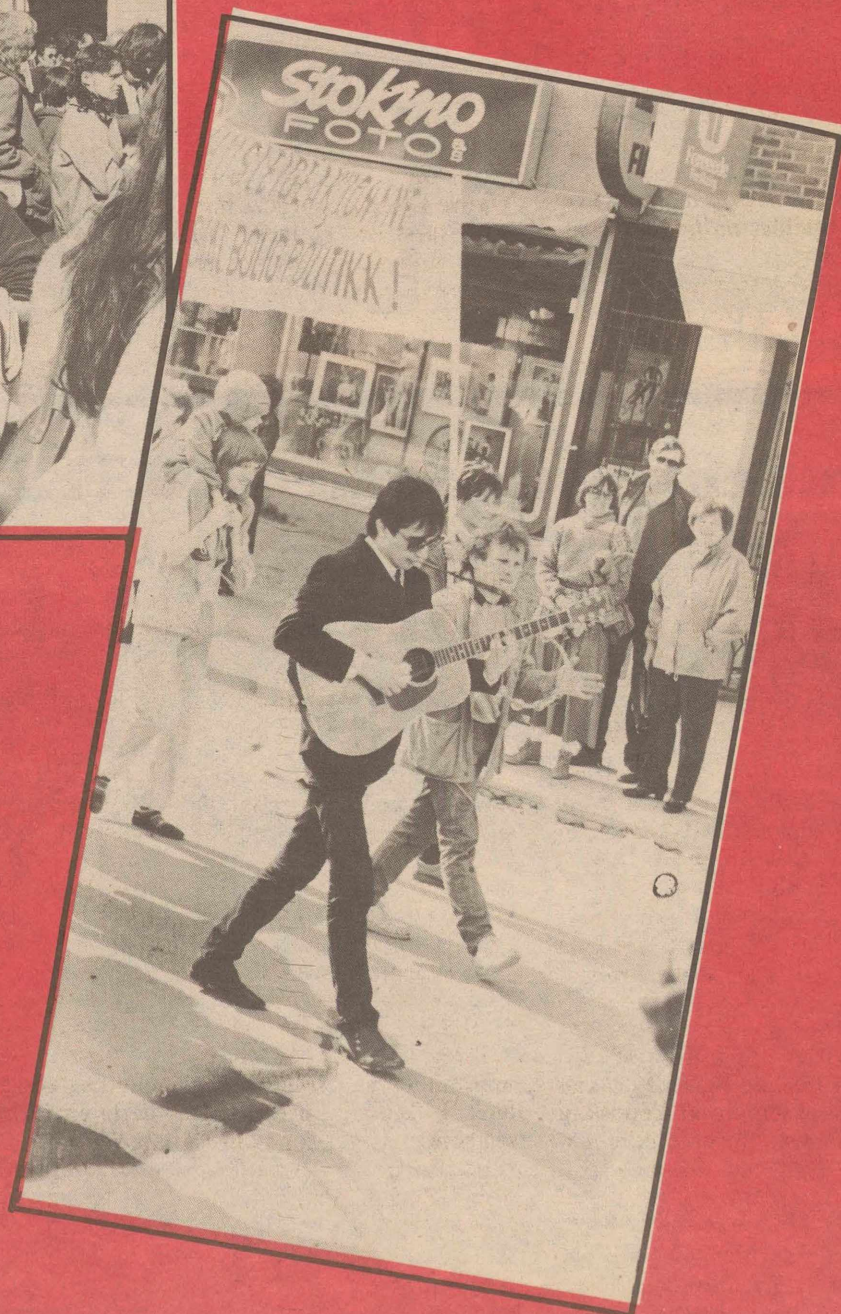
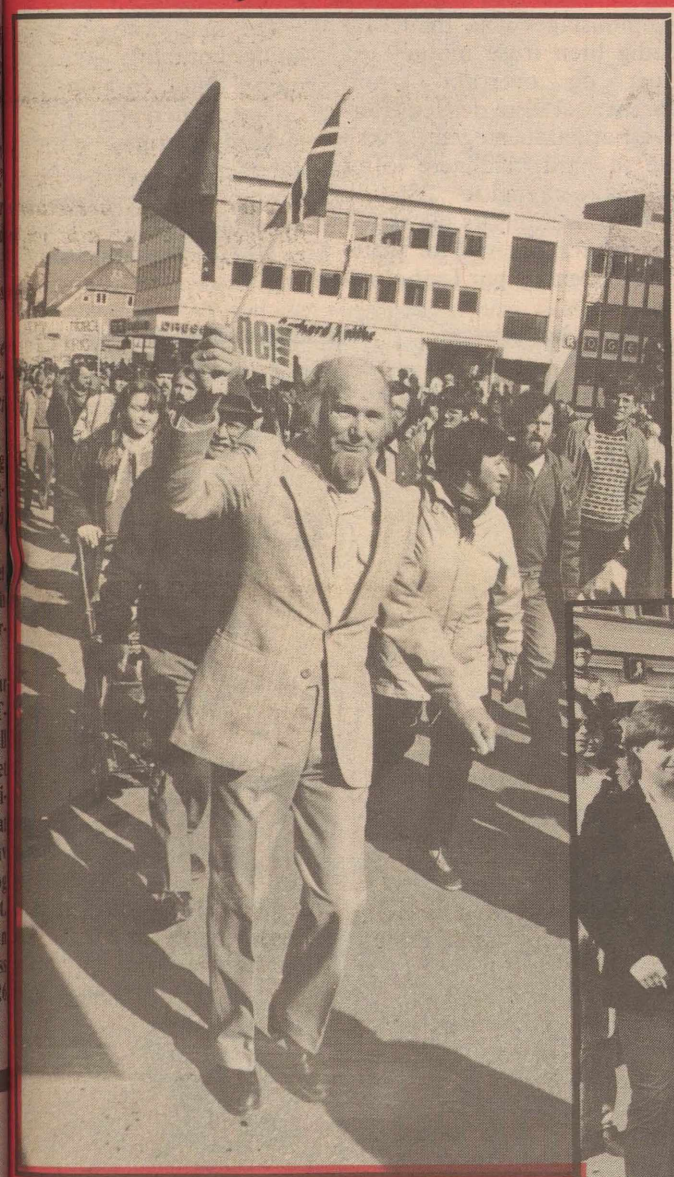
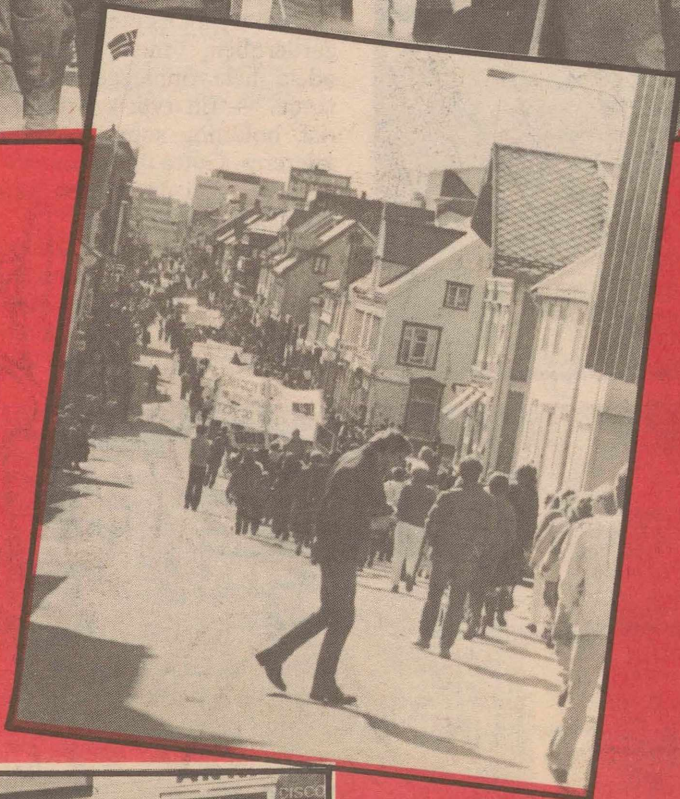
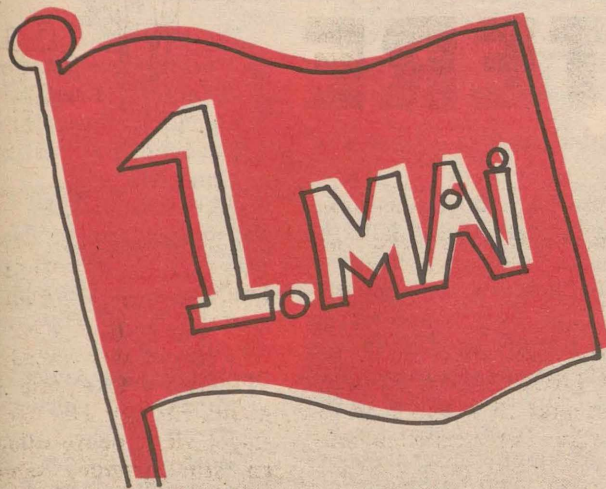
samfunnet er ikke samisk forskning. Skal samisk forskning utvikles, krever det at vi selv får institusjonelle muligheter i form av stillinger og budsjett. Forskning om samiske forhold som utføres av ikke-samer er nødvendig, men dersom de strukturelle forhold legges til rette slik at samer utelukkes fra å forske, så er dette en form for kulturimperialisme.

Universitetet i Tromsø synes fortsatt å være preget av en slik forskningspolitikk. Det snakkes mye om å arbeide for samisk forskning, men det gjøres intet.

Universitetet burde kjenne sin besøkstid. Det eksisterer i dag spirer til et samisk akademisk miljø i Tromsø i form av samiske forskere og studenter. Universitetet bør bestrebe seg på å beholde disse — og på den måten bidra til å skape et ekte senter for samisk forskning og høyere utdanning. Så langt burde vi være kommet i dag at dette kunne aksepteres som et både legitimt og rettferdig krav.»

Universitetsdirektoren i samtale med en representant for samiske studenters forening i Tromsø.

BASKET-SM TRONDHEIM

UTROPIA:

Ole Berthelsen

Studentmesterskapet i basket ble en stor suksess for TSI, i hvert fall for jentene.

De stilte med et etteranmeldt lag, sanket sammen av diverse spillesugne frøkner, og så tok de likeså greit å vant hele Mesterskapet.

Gutta ble stilt fullstendig i skyggen med sin 5. plass. (Av åtte).

Faktorer som formkurver, for mye trening, uvant luft etc. ble ivrig diskutert i herregarderoben, mens jentene ødela hele opplegget ved å vinne. — En typisk usolidarisk holdning som ikke kan tolereres. Gutta må vinne neste gang, skal de ha noe håp om å se damene i øya.

Fjorårets SM ble en suksess for Herrelaget. Jentene stilte nemlig ikke lag, og av herrelagene var det bare Lærerskolen som stilte, resten ble

slått på Walk-over. Ingen av de andre laga gadd nemlig å stille lag i Tromsø, det ble for lang reise, mente de. Synd for dem, så gikk de glipp av banketten, samt Tromsø «by night».

I det store utland

Singsaker studenthjem blir på folkemunne bare kalt «Hotellet». Vi skjønte grunnen ganske raskt etter å ha blitt innkvartert fredag kveld.

Stedet krydde av hva vi i gamle dager kalte «sossek-lumper», oppvartet av en armada av gamle damer som skifta sengetøy, vasket klær, kokte mat etc. etc. Tenkt deg noe sånt på Prestvann! I kjeller'n var det bodega, med meget symaptiske øl-priser. (10 små kroner for det-du-veit). Det preget også aktivitetene i bula, den mest ubredte var øyensynlig «Pilsludo», et digert Ludo-bord omkranset av en haug drikkesugne spillere. Spillet hadde raffinerte måter å idømme «straffepils», et tannglass med pils på styrten. Etterhvert ble det båret fram bøtter, så spillerne ikke skulle parkere straffepilsen på gulvet(!) TSI satt rystet borte i en krok å fulgte med i spillet.

Til frokosten dagen etter så vi «en masse» gjenferder. Deltagerne fra fredagens Ludo stilte på rekke og rad til frokost, mennesker vi regnet med hadde trådd over til Den Andre Siden i løpet av natta. Men det var lørdag, og tradisjonen tro skulle selvfølgelig «Les Boys» ut å kjøre slalom. Bilene sto parkert på linje utenfor, i vente på neppe særlig edrue Ludo-spillere.

TSI, derimot, måtte gå «The long and winding road» bort til Idrettshøyskolen, hvor slagene skulle stå.

Vi skal ikke trette ut allerede utslitte UTROPIA-lesere med kjedelige kampreferater, men i all beskjedenhet må nevnes at Herrelaget stod for sin første (men dessverre også siste) seier denne lørdagen, da landbruksspirene fra Ås ble

slått. Jentene vant selvfølgelig sine kamper også, ergo var det *Bankett-tid*.

Med Barnåler i håret:

Om det var av hensyn til eventuelle naboer vites ikke, men banketten ble i alle fall avholdt midt ut i svarteste skauen, på en av Studenterhyttene. Folk var ganske kjørt fra før, om de ikke også skulle transporteres gjennom hele Trondheim og vel så det for å få seg en fest. Dessuten ble det kamp om sengeplasser på hytta, men det problemet løste seg i minnelighet. (Ikke på den skitne måten du tror...)

Som ett av bildene illustrerer, var alle midler tillatt i Kampen om Banketten, og Kristiansand DH sto vel for toppinnslaget i så måte: En yndig liten truse montert på finér og overrakt arrangørene. Nå viste det seg etterhvert at kampen egentlig ikke ble så hard. Tidligere løfter fra ikke-navngitte TSI-folk om heroisk innsats ble skamløst brutt, folk var for trøtte til annet enn et par Lysholmere.

Det ble liksom ikke så spruten over spillet på seggen, folk slepte seg langs den uendelig lange banen ventet på pausesignal.

Unntatt da \$\$\$&%\$(%!)&\$\$ ne, som vant begge sine per og gikk rett til finalen. Oss stakkars gutter ble slått av NTHI (favoritt) deretter av et uforskammet opplagt lag fra Agder. Det vi stimet ned i badstuen svette ut.

Stort mer var det ikke å tyne ut av årets SM, bortsett fra at tiltaket andres for alle. Det hadde vært sterk opplevelse om TSI år spilte med deltagere til ket/fotball og volleyball samt sterke utfordrere til te års banketter.

De som måtte føle seg let bes kontakte den alles nærværende forkvinne og medisinerspire, Lise, teskard. Dermed var pågandaen unnagjort, og banten avslutter herved arbeide.

Hi Ho! — til neste år!

Et skjeldent bilde: TSI-jentene: i forsvar (de mørke).

Studentgastronomen: ALTERNATIV KÅLROT

Det er mangt man kan lese i ukeblader og siden dette er en «seriøs» matspalte skal jeg re-

ferere en liten ting jeg leste i Grete Rhodes slankespalte, ukebladets navn er uvesentlig.

En innsender hadde et stort problem med å holde seg unna marsipan. Spesielt var dette problemet stort når julen nærmet seg og ungene forlangte en helaften med marsipanbaking. «Hadde Grete Rhode et godt råd til henne?» Ja, det er nå mangt vi skal plages med dere.

Her var nok gode råd dyre, men hva er det ikke Grete kan hamle opp med?! Løsningen var så enkel og grei så: «Jeg skjønner godt ditt problem,» skrev Grete. Hun er da ganske forståelsesfull den jenta. «En grei løsning på ditt problem er at du tar en kålrot, isteden for marsipan, den kan du dele opp i skiver og spise når du får lyst på noe godt. Den kan være artig å lage figurer av for ungene

også. Det kan faktisk se ganske artig ut med et fat fullt av biverike kålrotmennesker og koser.» Det skrev Grete.

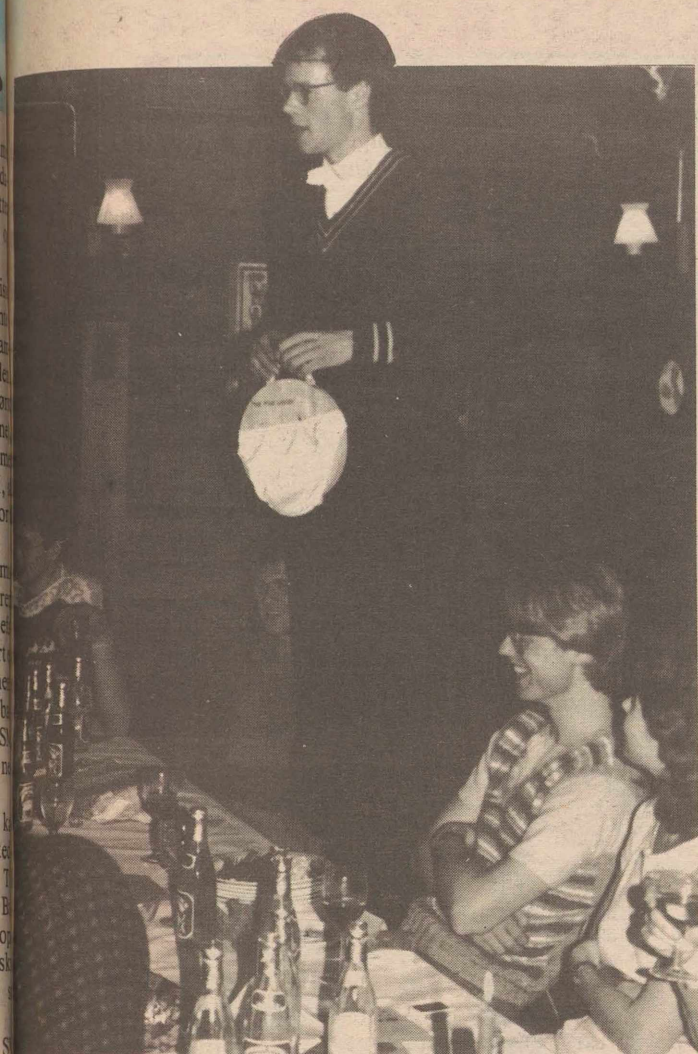
Alternativ kålrot. Se nå i dere studentene, med forvekslingsfulle øyne, få servert kålrothue istedenfor marsipan! «Her kan dere kose dere og se på de gamle kålrotmennesker og koser sier mor. Det var ikke tryk feil, det var ikke fleip. Alternativ kålrot.

NØTTEBUNNER M/SHERRYKREM

150 g hasselnøttkerner } males og blandes
260 g melis
5 eggehviter stivpiskes og blandes i.
Stekes 175° — 20 min. 4 runde bunner.

Fyll: 2—3 dl vaniljekrem på pulver
1 dl kremfløte
2 ss sherry eller annen hvitvin

Pynt: ½ boks aprikoser, 25 g nøttekerner.
Legges lagvis.

Representant fra arrangørene (NTHI) takker for mottatt truse fra Kristiansand-DH. (Det med liten skrift på finér-plata tydes til: Apnes andre enden).

3 PÅ JORDET

— Hvorfor leste du siste nummer av UTROPIA?

— Jeg trodde det var toalettpapiret.
Geir Ulfstein, IFF

— Jeg trodde det var Time Magazine.
Svenn Stray, UD

— Jeg trodde det var en kopi.
Tor Haugen, IFF

X-ORD TIL "UTROPIA"

Det gledet våre hjerter umåtelig da det her om dagen lå 3 x-ordløsninger i postkassen. To av disse var riktige, en var gal. Så er det altså noen som har brydd seg om x-ordet. Det synes vi er gøy.

Vi har etter en liten diskusjon her i redaksjonen funnet ut at hver av de riktige innsendte skal få sin LP. Tredjemann blir ikke premiert for riktig løsning, men for en intens innsats under div. omstendigheter. Han får en halv flaske av slaget Løiten. Hvorfor skal dere få referert senere.

De heldige vinnerne av hver sin LP (selvvalgt) er Erling Brox ISV og Asbjørn Tollefsen Prestvann stud. E-220. Penger kommer i posten. GRATULERER!

R	A	M	B	A	L	T	S	I	S	R	A	E	L					
I	N	D	U	S	T	R	I	S	P	I	O	N	A	S	J	E	T	A
S	T	O	L	S	E	U	K	E	J	O	D	E	G					
T	A	S	B	L	R	S	L	A										
S	K	R	I	V	E	K	L	O	E	V	I	S	P	O	S	E	R	
K	V	A	N	T	E	M	E	K	A	N	I	K	K	L	I	N		
R	S	A	A	R	S	S	L	V	O	V	E	D	A					
E	V	S	T	P	O	L	E	N	A	R	M	O	D					
M	L	J	H	I	S	O	L	E	K	T	E							
M	D	O	A	L	P	S	J	O	P	I	N	N	S	V	I	N		
E	S	N	O	N	O	S	T	E	R	I	A	E	V	Y				
A	G	A	R	O	S	T	A	S	P	I	R	A	S	J	O	N		
S	K	U	L	D	E	R	T	R	E	K	K	A	R	E	A	L	O	
I	L	I	K	E	A	S	E	A	T	G	E	I	R					
V	A	P	E	L	K	A	J	G	A	L	G	E	L	S				
A	R	G	O	N	L	A	S	E	R	E	N	P	A	R	Y	K	K	

Anton Myhra
Prestvann Studentheim, C115
9000 Tromsø

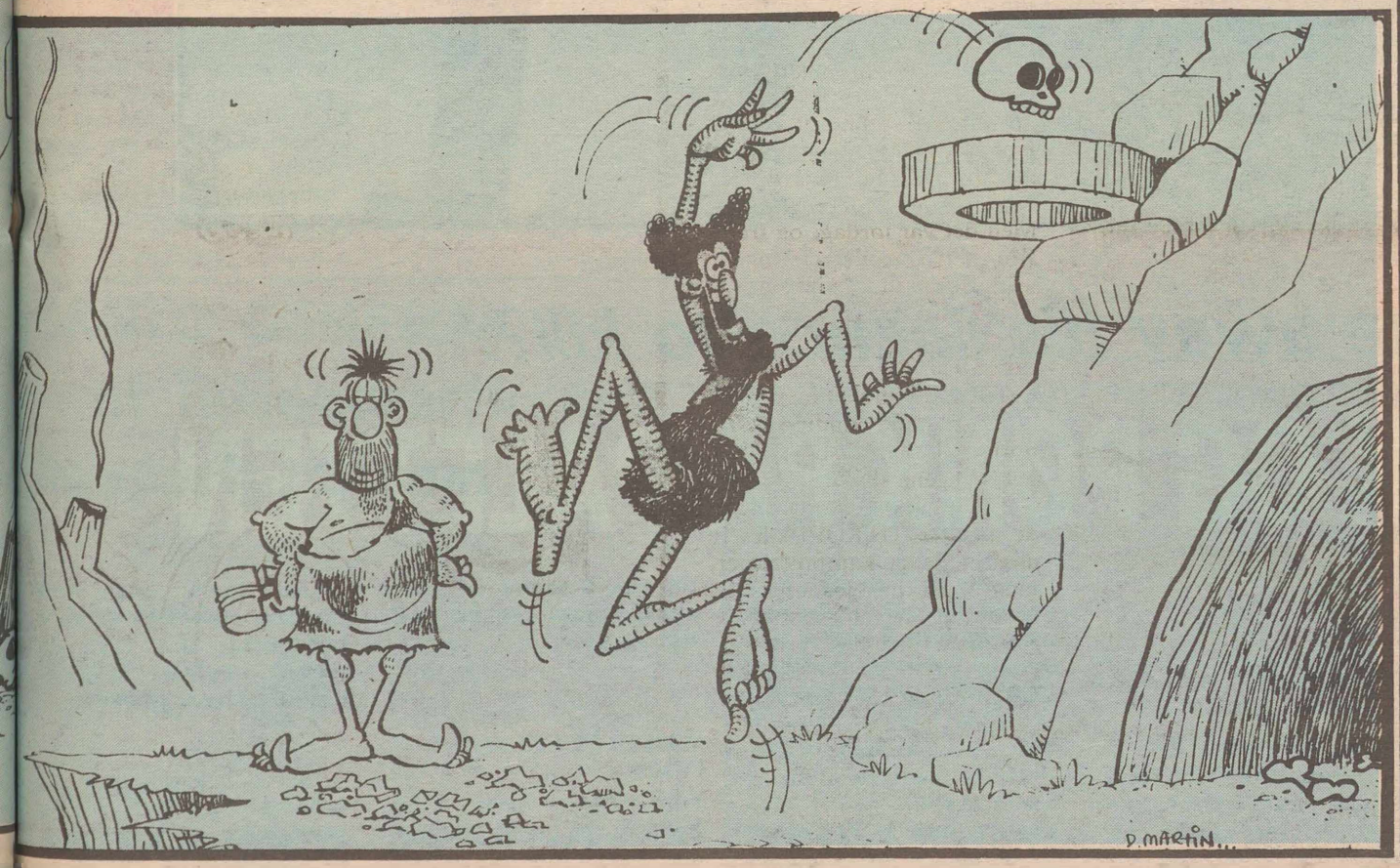
Erling Brox ISU
Universitetet
P.B. 1040
9001 TROMSØ

Asbjørn Tollefsen
Prestvann stud. E 220
9000 Tromsø

Løst tidlig en påskemorgen på do.
Hjelpemidler: Blyant, viskelær, klypske og et par glass Løiten.

P.s: Dessom disse LP'ene kan byttes ut med en ny flaske Løiten, så ville premien absolutt falle bedre i smak. Jeg har nemlig ikke pliksmidde. Men glass -!

Tilfreds og taknemlig hilsen fra
Anton Myhra
Prestvann Studentheim, C115
9000 Tromsø.

MUSLINGER Á LA JENSEN

Man tager:
1 beger med rømme
1 boks med muslinger (ca. 250 gr.)
1 boks med pillede reker
1 1/2 dl. natur-ris

salt og pepper i risen etter behag
Kok risen i ca. 20 til 30 min. sammen med kraften fra muslingene eller reker og vann.

Varm rekene og muslingene sammen med rømmen i en panne.

Når disse ingrediensene er ferdige, legges risen på fat med muslinger, reker i rømmen opp på.

Det kan også være godt med hvitløk/løk/poteter i risen. La en liten klatt rømme bli igjen for å ha på toppen.

GOD HI-FI-SOMMER

HARMONI

Strandgaten 36, 9000 Tromsø
vis a vis Posthuset
083 86874

Hjallis Bakke og Truls Fyhn i lystig passiar.

Who's gonna take away his licence to kill?:

LANT PURK OG PØNK PÅ PALETTEN

- Adgang til romavlytning
- Mer telefontapning
- Mer tysting

Joda, vi skjønnte godt behovet for en diskusjon omkring politiets metoder i narko-saker etter å ha hørt sjefs-schäferen i narko-politiet, Truls Fyhn, Huusere i studentsamfunnet.

Fyhn var tilbake på gamle jaktmarker for å diskutere dem med blant andre motinnleder Hjallis Bakke.

Åsted: Studentsamfunnet, denne gang c/o Café Paletten.

UTROPIA:

Ole Bertheisen

DEN FYHNSKE LINJE

Arne Huuse må ha lett lenge før han valgte seg sin efterfølger, vi ble ganske fort klar over at Truls Fyhn neppe vil lage noen revolusjon innen politiet, det er det da heller ikke noen som har bedt han om.

Som innledningen antyder, hadde han få motforestillinger mot politiets metoder. Riktignok var han enig i at metodene kunne skape problemer, men disse måtte sees i sammenheng med narko-problemet. Etter innlegget å dømme vil det si at målet helliger ethvert middel.

DOP VERRE ENN ATOM-BOMBEN

Hjallis Bakke prøvde å trekke inn faren for overgrep mot den enkeltes frihet og trusselen mot rettsstaten, gjennom den «unntakstilstanden» som hersker innen narkotika-saker; anonyme vitner, bruk av provokatorer etc.

Dessuten, hevdet han, politiet har selv maksimert narkoproblemet ved å fore presse med et uantmalt bilde, som igjen får folk til å tro at snart annenhver nordboer er narkoman. ~~Hjallis~~ refererte blant annet til en undersøkelse som konkluderte med at 30 prosent av de spurte mente narko-problemet var verre enn faren for atomkrig(!).

NÅR EN MOGADON BLIR TIL ET HELT APOTEK

Politiet bruker den samme taktikken som andre pressgrupper i kampen om ressurser, men den opprustninga som har foregått innen narko-politiet savner sdestykke innen den offentlige sektor. — På tross av at politiet har hatt få eller ingen grundige undersøkelser til å støtte opp om påstandene om det stadig ekspanderende narko-problemet. Arne Huuse's fremste argument var alltid: «Det er nå situasjonen slik vi ser den.» Samtidig har politiet sendt det stokkete øret til når andre undersøkelser har blitt presentert, spesielt de

de som kommer til andre konklusjoner enn det politiet har gjort.

WHITE PUNKS ON DOPE

Som tidligere nevnt, Truls Fyhn var på gamle jaktmarker, og det fikk han merke. Blant det ellers disglimrende publikum fantes det et par mer pragmatisk innemilla individer, som serverte verbale snitter av typen: «Hå i hæng dæ, Fyhns, etc., utenfor taletid, men med sterk innvirkelse. For en mann har nøyke blås og kikket utter Torvald Konstabel var det sikkert en opplevelse å se sjefen for narko-politiet i øya — Åndstein.

Ellers ble diskusjonen het, men konstruktiv.

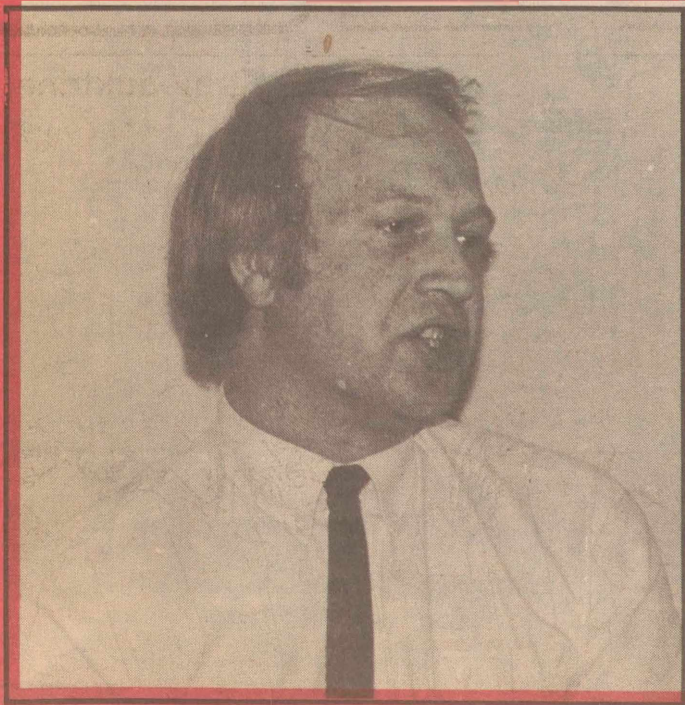
Mads Gilbert prøvde å trekke inn det ustalte perspektivet; ~~Hjallis~~ tok opp seg. Dette burde være noe for mr. Fyhn, som innledningsvis la stor vekt på politiets forebyggende oppgave, men det ble med innledinga.

Geir Finne kom med kveldens sterkeste replikk, i forbindelse med bruk av tystere: «Politiet har opphøyd angiveren til helte».

Men den som best av alle behersket debatten var en herre ved navn Kommunikasjonssvikten, han kom tidlig og gikk seint.

UTROPIA så han breie seg utover hele lokalet, derfor gikk hun tidlig hjem. Men et siste godt råd fra et øyenvitne: Hvis du hører lyder på nabo-bydelen, og du veit at naboen dro hjem til Sortland i forrige uke, ikke få panikk! Det kan være Øvrighets som er ute og løster det neste innenfor Hå. Din-Nabo-Børste-Tannutstyret. Truls Fyhn kommer nemlig til å stå på tross, vær du sikker. Med Fyhn og Klem,

Eders Troligste
Bakke

NORGE 1943:

«WHEN A HANDFUL OF MEN COULD STOP AN ATOMIC BOMB»

I TIME Magazine antydes det at nordmenn mangler forsarsvilje! Det er ikke slik nu — som dengang bestefar var ung og banka tyskerne ned i støvlene. Denne historia begynner egentlig slik:

I et av lesestykkene til engelsk grunnfag heter det at: «utvandringa... brakte til Amerika de mest virile og dristige, så vel som de mest foretaksomme elementer i den europeiske befolkninga.» Et eksemplar av denne arten «übermensch» er den lysende begavelsen, USAs kjære ambassadør i Norge, Mark Evans Austad.

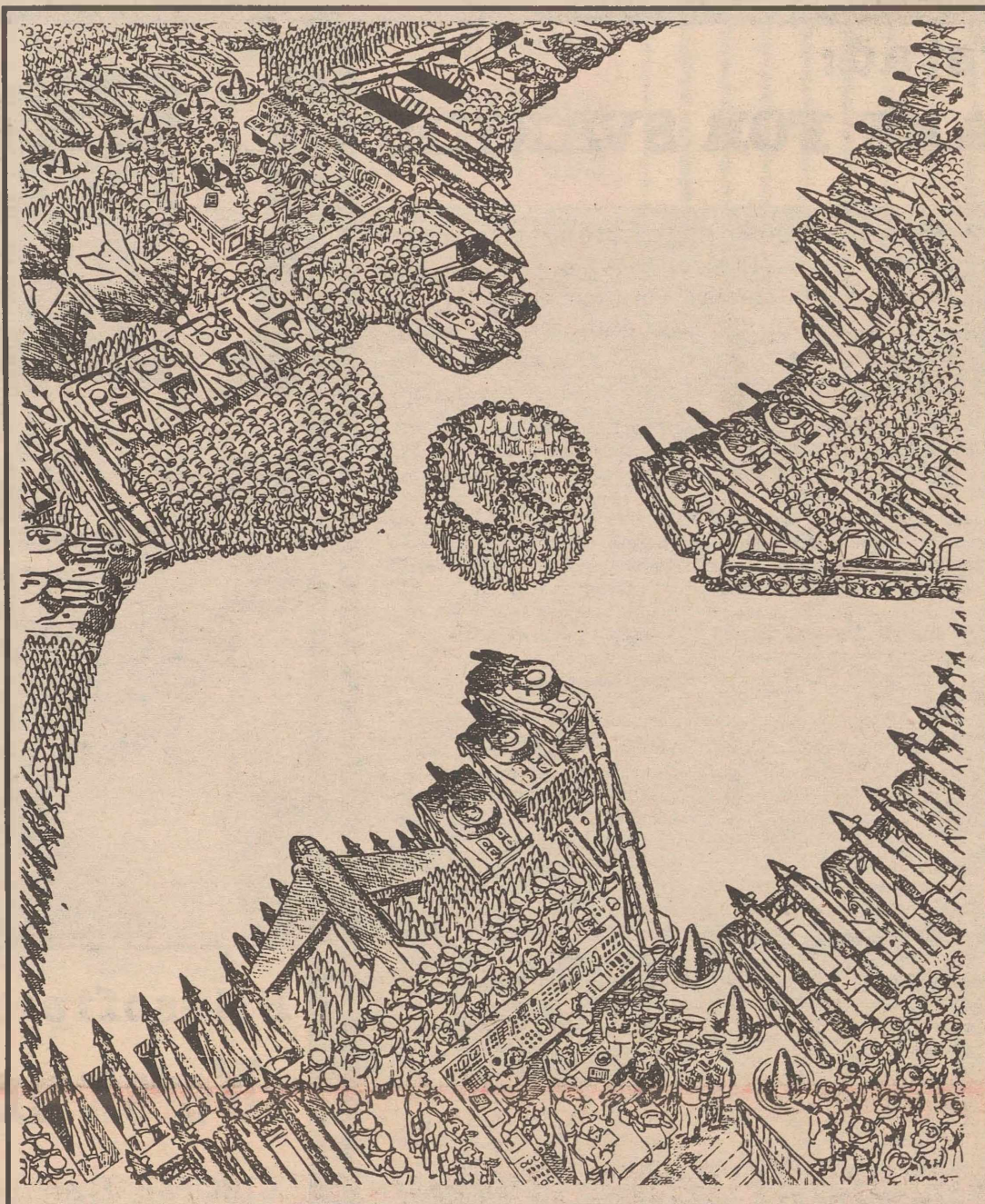
— Hva har han nå stelt til igjen?

— Et helsides oppslag i TIME Magazine (5. mars) forteller at USAs ambassadør nylig inviterte til en større middag for å markere 40-årsdagen for tungtvannssabotasjen i Telemark. De overlevende krigsveteranene var møtt fram. Og samtalen den kvelden kom naturlig nok til å dreie seg om krigen — samt trusselen fra Sovjet. TIME skriver: «Tidene har forandret seg drastisk siden dengang da en håndfull menn kunne stoppe en atom-bombe... Poulsson (en av veteranene) beklager det som han ser som en svekket interesse for forsvar. Når gjesten deres (TIME-reporteren)... lurer på om Norge fremdeles har menn som er villige til å risikere livet i Telemark, så faller det en skygge av taushet over dem! (vår uth.)»

Før og nu

Nei, verden er ikke hva den var — og ei heller ikke norske Menn. Det er ikke nu som før, dengang en Mand var en Mand og en Kvinde en Mands Kvinde. I gode gamle dager kunne Manden ta Krag-Jørgensen geværet (en god gammeldags norsk oppfinnelse) ned fra hylla og stikke til skogs for å skyte på tyskerne — og ære være betefedrene for det. Logikken var enkel og grei: Flere Krager = mindre tyskere. Men i dag er situasjonen mer komplisert enn som så. Flere og stadig mer raffinerte hælvetesmaskiner er ikke lik mere trygghet og nasjonal sikkerhet. Tvertimot truer opprustingslinja til Adolf Reagan den sivilisasjonen som skulle forsvares. Forsiktighet og nytenkning er medisinen som skal til i dagens situasjon. Dette kan ikke gjentas ofte nok! — Særlig ikke når Herr Austad og TIME på subtiilt vis tar gamle norske krigsveteraner til inntekt for USAs usikkerhetspolitikk. Oldemora til Herr Austad og A. Reagan er løs — vær utålmodig menneske.

BARE

«ULANDSFORUM» ved UiTø

8. mai blei det innkalt til stiftelsesmøte for u-landsforum ved Universitetet i Tromsø. U-landsforum er ment som et sted for foredrag/innledning og diskusjon om tema knyttet til den tredje verden. Forumet skal være en møteplass for studenter og ansatte fra ulike institusjoner som er interessert i tredjeverden-spørsmål. U-landsforum skal kunne arrangere møter i samarbeid med forskjellige solidaritetsorganisasjoner dersom det er interesse for det. Initiativtakerne til u-landsforumet er lokalkontaktene til studentene og akademikernes internasjonale hjelpefond — Øyvinn Tjøre og Terje Steen Edvartsen som henholdsvis representerer studentene og de ansatte. Til stiftelsesmøtet 8. mai var u-landsekspernten Erik Nord invitert.

Utopia ønsker dette nye tiltaket ved universitetet velkommen og lykke til!

BARE

CANTO GENERAL

— et latinamerikansk konsertprogram

bra at koret i alle fall fortjener en takk.

Som vi tidligere har nevnt i Utopia, så er Canto General et Latin-Amerikansk konsertprogram. Det er Theodorakis som har satt musikk til et verk av Pablo Neruda. Men før dette verket sang Blandakoret tre andre latinamerikanske sanger. Uten å være noen spesialist vil jeg tørre og påstå at disse sangene ikke kom til sin fulle rett. Koret virket for nervøst og mye av sangen ble borte i musikken. Jeg vil allikevel trekke fram sangen «Jeg vil takke livet». En nydelig liten sak som fikk oss til å grøsse på ryggen.

Men om vi grøsset av fryd over sangen «Jeg vil takke livet» så skjedde det langt alvorligere ting med publikum da selve Canto General ble sunget. Nå var koret Nordaførr varm i trøya og mere sikre på seg selv og stemmene. Med full innlevelse og en god porsjon kraft framførte de Canto General. Det var flott, det var rent og vakkert. Solistene Liv-Inger Erntsen og Poul Erik Hansen fortjener også ros for vakker sang.

Det var en fin opplevelse men siden jeg ikke er noen ekspert på området skal jeg ikke gå inn på konserten, men bare takke Blandakoret Nordaførr for en fin konsert som det må ha ligget et enormt arbeide bak. Takk skal dere ha alle sammen.

Da Blandakoret Nordaførr hadde konsert i Kulturhuset 8. april gikk siste nummer av Utopia i trykken. Siden Utopia kommer så sjeldent ut blir omtalen av konserten noe gammel.

Det er allikevel to gode grunner for å ta med omtalen, selv om vi er sent ute og ingen av oss er noen musikk-kritikere. For det første, og til alles skuffelse, var det ingen av dagsavisene i Tromsø som nevnte konserten med et ord. «Fy skam».

For det andre synes undertegnede at konserten var så

NÅR R BLIR TIL J

UTROPIA har ikke ligget på latsida når det gjelder sjikaner. Men når tilstrekkelig mange sjikaner er det ikke lenger sjikaner, men *kritikk*.

Vi har derfor gleden av å bringe (nok en) kritikk av vår kjære utenriksminister Sverre Stray som ikke lenger opererer med tabbevote, han har etterhvert fått seg blåkort.

Det begynte, som vi har påpekt i et tidligere nummer, med vår generelle mistro til Sverre Stray.

Når så også noen andre aviser har fått tvilen over seg ser vi det som et første skritt på vegen mot et Stray-fritt Norge: (om ikke annet: Et Stray-fritt utenriksdepartement). Særlig satte vi stor pris på Aftenpostens betraktninger over Vår Alles Kjære, etter at han hadde trampet så ettertrykkelig i Steinway'en at det knapt var flisa igjen. Nyheten om at USA hadde drevet minelegging av Nicaraguansk farvann fikk Stray til å ordlegge seg ubehagelig presist. Stray hevdet at USA, med si-

ne vitale interesser i området, hadde full rett til «en viss innblanding i andre lands anliggender».

Disse bevingede ord kom så og si samtidig med at Norges FN-ambassadør Ole Aalgård leverte en protestnote til USA, nettopp på grunn av mineleggingen.

Stray ble nødt til å glatte over, men hvordan greie det? Jo, han dekket seg bak det som er hans store karaktertrekk; Misforståelsen. Fra Stortingets talerstol fikk presisert (etter at manuset var finlest av Willoch!) at det ikke var det han mente, og forøvrig var det dårlig gjort å oppfatte det han sa i *verste mening*.

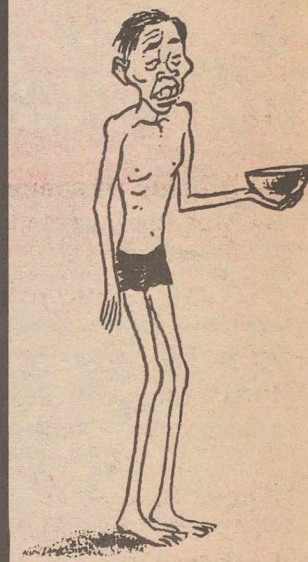
Men poenget var nettopp at han mente det han først hadde sagt, selv om dette ikke er gangbar tale i Norge i dag. Stray hører til «Vi som elsker Amerika»-generasjonen, og når han åpenbart mangler politisk gangsyn blir konklusjonene deretter.

Det gjorde det ikke bedre at senator Barry Goldwater, den erke-konservative republikaner ble rasende over mineleggingen. Som formann i

senatets etterretningskomité ble han ikke informert av verken CIA eller av Presidenten.

I siste nummer av Newsweek sier han: «This is no way to run a railroad. — It is an act of war, and I don't see how we are going to explain it.» Men det gjør derimot Sverre Stray.

OBERT

Stray-doktrinen

— Genial / sprø filosof i Tromsø

Harald Ofstad: VÅR FORAKT FOR SVAKHET

UTROPIA: Bent-Are Jensen

For ei tid tilbake holdt Harald Ofstad, professor i etikk, ei interessent og underholdende forelesning i Tromsø. Studenter og ansatte not foredraget i fulle drag. Ofstad la ikke fingrene mellom.

Stort sett bare skurkene som lykkes

Ofstad snakka om forakten vår for svakhet (han har skrevet ei bok om emnet), en forakt han mener ligger innebygd i samfunnsstrukturen vi omgir oss med en fasade av demokratiske symboler, sa han, og fortsatte: «Det er et hardt samfunn med kraftig konkurranse . . . Stort sett er det bare skurkene som lykkes i den sosiale maktkampen om posisjoner.» Ofstad ransa så opp taperne, de som ikke passer inn i systemet. Bl.a. nevnte han barna; «Barnas verdi er at de skynder seg å bli voksne.»

«Gjør det sjøl.»

Oppskrift følger:

Den du forakter møte du med en kald, distansert følelse; du nedvurderer vedkommende, er gjerne aggressiv og diskriminerer. Verst sa han at dyppdiskrimineringa var, slik den Leks. ytrer seg gjennom kroppspråket. Han fortalte så ei barndoms historie:

Niggeren

«Der i Bergen da jeg vokste opp», fortalte Ofstad skarpt, «. . . der var det en neger. 'Niggeren' ble han kalt. Tjuaguttene ertet ham. Jeg følte sympati med mannen, jeg kom jo fra et kristelig hjem. Men negeren var sort. Og sort, hadde jeg lært, det var farven på djævelen. Man kan kanskje si at jeg fikk et ambivalent forhold til negeren. Han fikk meg alltid til å tenke på tegneserien om misjonæren i Afrika som ble kokt i gryten. Det tok lang tid før jeg så på en neger uten å tenke på kannibaler og den sorte gryte. Det er sant. Jeg mener det alvorlig, sa Ofstad og lo lykkelig.

Lov og orden

Ofstad gikk så over til å angripe nymoralistene. Det skjedde med et herlig sitat.

Per Nyhus er løs, her etter hva Nyhus skriver:

«Vanskelige samfunnsforhold, atombomben, krig og annen elendighet har også vært anvendt til grunnfalsk legitimering av bruk og misbruk av narkotika . . . Dette forklarer langt på vei store deler av venstresidens langvarige, «helte» og beskyttende omfavelse av misbrukerne og deres subkultur. Ikke bare var bruk av stoff en respektabel radikal handling. Det var også uttrykk for sarte, sensitive sjelers forståelige reaksjon på verdens elendighet, som man både kunne smigre seg over å sympatisere med og glede seg over å identifisere seg med. Ikke til å undres over at misbrukeren ble alle sjeledigende terapeuters feirede idol og forståelseskåte sosiologens mest populære kjæledegge.»

En galning?

Er dette skrevet av en galning? spurte Ofstad og svarte sjøl: «Jeg vet ikke, men Per Nyhus er spesialist i psykiatri . . .» Ofstad påpekte så at psykiatere som kan påstå noe slik, har mislykkes med terapi og behandling, og det eneste de sitter igjen med er moralsk fordømming.

Nymoralismens forgjenger

Neste sitat er ikke godt. Det var fra «en av nymoralismens forgjengere»:

«Hvis vi ikke trekker ungdommen opp av deres sump, vil de synke helt ned i den. Den som ikke vil se disse tingene, understøtter dem og gjør seg dermed medskyldig i den langsomme prostituering av vår framtid som jo skulle være den kommende generasjon. Den moralske renselsen av vår kultur må utstrekkes til alle områder. Kunst, litteratur, kino, presse, plakater og utstillingsvinduer må renses for tegnene på en råtnende verden og igjen stilles i en moralsk stats og kul-

turidés tjeneste.»

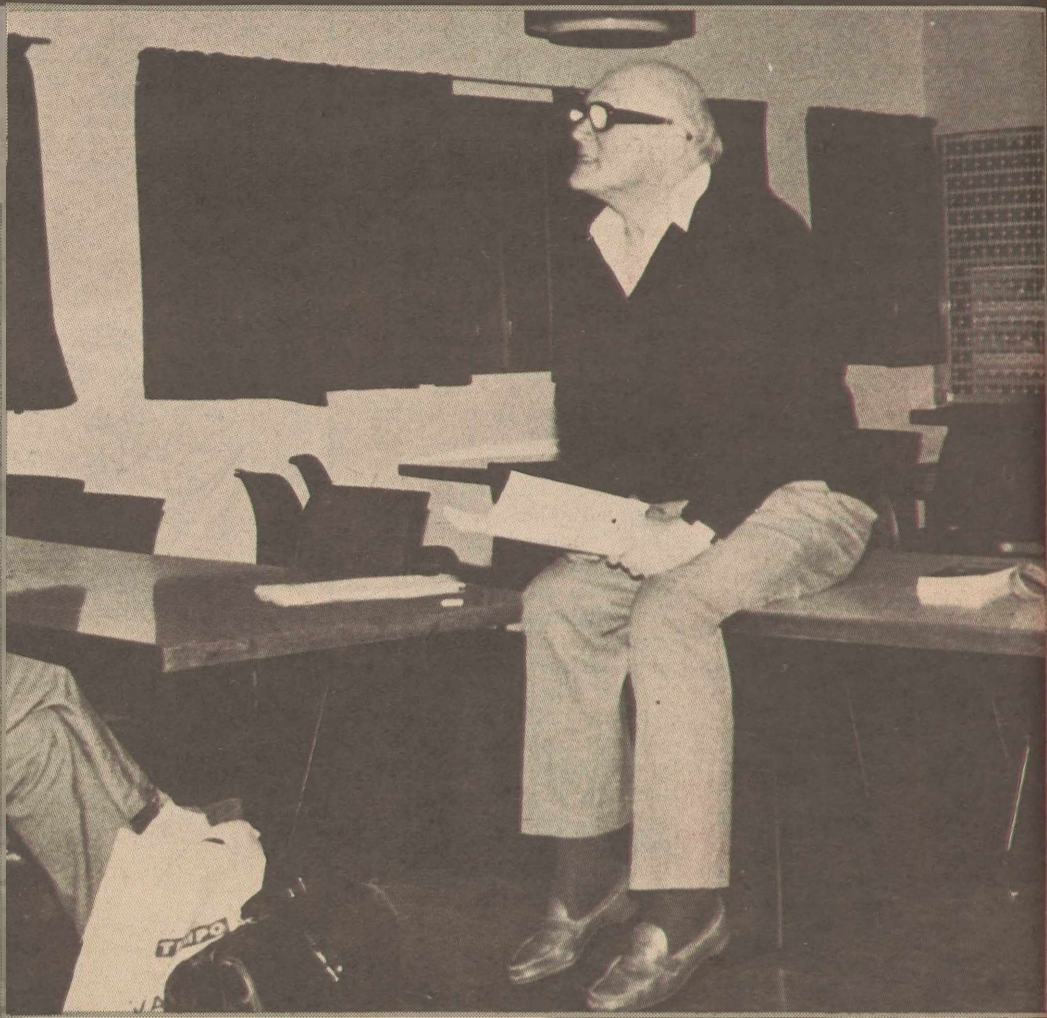
Sitatet er hentet fra ei bok som heter «Mein Kampf» og er skrevet av en ikke helt ukjent tysker. Vedkommende arier var «en voldsomt konvensjonell person», sa Ofstad og påpekte en del trekk ved nazismens vesen, nemlig gleden ved å ydmyke taperen, samt framhevinga av eneren.

Framheving av eneren

«En av de store tragedier i vår tid er at vi er dominert av ledere som følelsesmessig er helt infantile», slo Ofstad fast og understreka poenget ved å begynne å snakke om USA: «Reagan er en tosk. Hvorfor lider intelligente mennesker der bortø alltid nederlag når det skal velges president? Hvordan kan en nasjon som kaller seg demokratisk velge en slik president? Jo, bare en nasjon som hemningsløst beundrer det å seire. Det amerikanske 'likhetsideal' gjør at den som ikke blir millioner (den amerikanske drømmen) gjerne føler seg sterkt mislykket og risikerer å få selvforakt ('det er jo min egen feil'). Det skjer ofte at amerikaneren venter med å avgi sin stemme til han/hun vet hvem som vinner. Pga. mindreverdighetsfølelsen stemmer han/hun på 'vinneren/den sterke'. Og resultatet blir deretter», lynte Ofstad løs. Neste kraftsalve led: «Mennesker med selvforakt fungerer overhodet ikke i et demokrati!»

Alle i salen enige med Ofstad

Ofstads løsning på problemet er at vi må få bort samfunnets rangordning i A- og B-lag. Arbeidsløsheten er en livsfarlig sjukdom, sa han. Idealet må være et samfunn der X har like store muligheter til å realisere seg som jeg. Og ingen sa Ofstad imot. Debatten etter foredraget hans ble relativt laber. Det virka som om de fleste stort sett var enige.

Filosofiprofessor Harald Ofstad: «Norsk ungdom er beskadighet»

UTROPIA: Bjørn Brox

Er det sprø professorar som er svøpa som heng over humaniorafaga? Er det av di makteliten i desse faga har mista kontakta med resten av verda at dei stadig taper studentar og anseelse i

samfunnet? Ein kan byrja å lure etter å ha høyrte filosofiprofessor Harald Ofstad uttala seg om norsk ungdom i Vitenskaps-teoretisk Forum 27. mars.

«Mitt menneskesyn» var temastet for foredraget til professor Ofstad, som underviser ved eit svensk universitet. Professoren sette fram den påstanda, at folk som voks opp i dagens samfunn mangler viktige menneskelige eigenskaper. Oppferelsen til dagens ungdom kan ikkje forståast som anna enn eit uttrykk for at dei er skada på sjelslivet, gav Ofstad uttrykk for. Han brukte ordet «beskadiget». «Folk er beskadiget», sa han.

Korleis grunnlag Ofstad desse påstandene? «Ungdommen av i dag har svært liten sjelvtillit», sa han. «Ein minoritet av ungdommen utfolder seg.» «Ungdommen er så redd for framtida at han tør ikkje lenger setja ungar til verda», påsto Ofstad.

Vidare sa han at «ungdommen av i dag har ikkje evne til nærleik med andre menneske . . . dei har ikkje noko ekte følelsesliv.» Dessutan er folk i vårt samfunn (altså også ungdommen) «hensynslause og brutale», sa professor Ofstad. «Det har vanskeleg for å oppnå kjærleik og nære menneskelige forhold», sa han. Andre ord han brukte for å karakterisera ungdommen

med, var «fulle av forakt», «onde», «utan følelser». Me studentar er vel ikkje så ulike annan ungdom. Ofstad syntest tydelegvis me er litt avstampa. Han hadde ikkje eitt positivt ord å seia om oss.

Studentane

Studentane var berre blitt skrepelegare og skrepelegare så lenge Ofstad hadde kjent dei. «Studentane i dag lider av en dyp og omfattende utrygghet og rotleshet. De har ikke rotter. For eksempel i 1968 var studentene helt annerledes. Da hadde mine studenter langt større selvtillit.»

Stemmer dette? Er den jamne student ein så føel og skrepeleg figur som Ofstad vil ha det til? Sjelvsagt ikkje! Slik professoren framstiller oss, ser me ut som ein avstampa perversjon av menneskerassen, eit forkrepla vesen uten samhold med andre menneske. Den beskrivelsen Ofstad gav av oss ville vært for grusom på den mest perverse voldtektsforbryter. Me ville ikkje finna på å bruka slike ord om den mest håplaut fortapte psykiatriske pasient. Ofstad vil at den jamne student skal godta ei slik

skildring av seg sjelvi . . .

Skjemmer ut filosofane

Det var ein våken filosof i salen som spurte Ofstad om han verkeleg meinte at det norske samfunnet er så føelt. Han svarte: «Jo, det er ikkje til å tru kor beskadiga folk er i vårt samfunn. Kan du seia at eit menneske som kaster eit barnelikk i ei søplekasse er sunt? Nei, det er beskadiga!» Ofstad refererte her til det tragiske barnedrapet på Eilevheimen i fjor. Uttalelsen hans syner at han rett og slett ikkje ser forskjell på ein vanleg norsk ungdom og eit psykiatrisk tilfelle.

Skal me le eller skal me grina av slike uttalelser? Det er mest til å grina av, for ein person som seier så mykje dumt og samtidig er filosofiprofessor, bidrar berre til å riva ned den lille respekten samfunnet måtte ha att for dette laget, og for dei andre humaniorafaga.

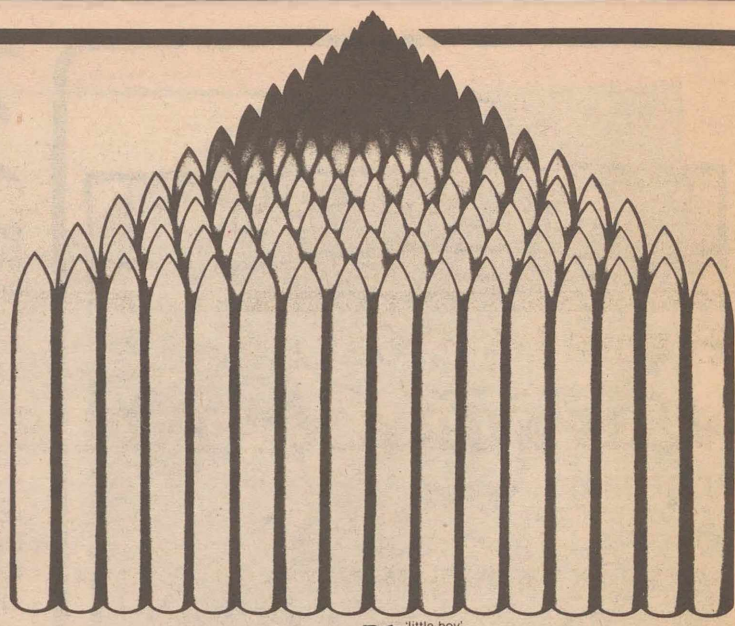
Ein ting er forresten rart: når Harald Ofstad syntest nordmenn er så dumme, korfor har han busett seg i Sverige?

KJENN DEG TRYGG

Atomvåpenarsenalene i verden i dag har en sprengkraft som tilsvarer ca. en halv million Hiroshimabomber. Er det ikke betryggende? Vi skal jo på død og liv forsvares (som det så fint heter) med atomvåpen.

Kartet viser situasjonen i 60-åra. I 1961 hadde USA 200 stridskoder på raketten sine. Tre år senere var Sovjet kommet like «langt». De 400 knappehodene på kartet markerer atomekspløsjoner i befolkningssentra med 150 000 mennesker eller mer. Disse ekspløsjonene ville ta livet av bare 1/3 av befolkninga i begge supermaktene. Ikke skikkelig avskrekking altså. Men politikerne, de militære og industrien har retta opp misforholdet slik at de resterende 2/3 skal kunne kjenne seg trygge for at de også skal få være med derim moroa skulle bryte løs.

MAD (Mutually Assured Deterrence) er navnet på denne «sikkerhetspolitiske» strategien.

Dette kartet viser situasjonen i dag. De 16 000 nålehodene på kartet markerer fyrverkeriet som de interkontinentale rakettenes potensielt kan få i stand. Skulle de øvrige typer atomvåpen tas med på kartet, måtte nye 16 000 nålehoder «utplasseres» i tillegg. Husk at NATO trygger freden, Gud bor i USA og at stortingene styrer til vårt eget beste.

Det går sannelig framover her i verden, sann! Når skal framskrittet stoppe? Hva sa du? Sto ... Pang!

BARE

KILDE:
The Nuclear Casebook
by Dr. C. Phillips and Dr. I. Ross
Polygon Books
Edinburgh 1983

I HAVE SOMETHING FOR YOU TO EAT IN THE KITCHEN, DEAR...
I'M NOT HUNGRY MOTHER! PLEASE, I JUST WANT TO GO TO MY ROOM!

PROGRAM FOR HUSET:

FREDAG 18. MAI:
CIRCUS MODERN

LØRDAG 26. MAI:
TROMSØ RYTHM & BLUES-BAND

LØRDAG 9. JUNI:
SISTE ORDINÆRE KROKVELD!

**P.S. HUSET HAR ÅPENT
BÅDE FREDAG OG
LØRDAG ETTERMIDDAG!**

Hummer og campari

Olav Thon har klørne sine ute overalt. I vanlig ekspansiv stil måtte han komme til Tromsø også. Den gode gamle Fiskekrogen skulle bli pizza-bule fikk vi høre.

— Hmmmm.
— Men sånn gikk det jo ikke, men om det ble til noe bedre får tida vise. «Le Mirage» stod plutselig å blinka her enn dag, i hard konkurranse med digre 1. mai-faner og et djevlsk godt vær.

— Gamle Fiskekrogen om-døpt til «Le Mirage»-huff! — men man må jo inn å kikke, ikke sant?

Nå er det vel like mange oppfatninger av hva som er en ekte fransk café som det finnes franskmenn, men «Le Mirage» hadde et visst fransk drag over seg, med farger i gjennomgående rosa og pastellgrønt, og fransk trekkspillmusikk i taket.

Dessuten; med Anders

Kjærs erotiske bilder på veggene hadde man nok å feste øya på. Forvandlingen er ikke uten paralleller til gamle Rio Bravo, som endte opp som «sjekkhefte-restaurant» med sydlig tilsnitt; «Branco».

EN LIKE SPRØ FORVANDLING

Hvilket var bare ett av mange tegn på at forretningsstanden ser mange muligheter i å markedsføre Tromsø som «Nordens Paris».

«Le Mirage» betyr forresten «luftspeiling» eller «åpenbaring», men det kan også bety «innbildning». Dette kom fram etter møysommelig leting på UB etter en fransk ordbok. Hvis fler har fulgt med på «Dynastiet» (!) i det siste, har Fallon fiksa seg et hotell som hun driver. Det bærer det klingende navnet «La Mirage». — Ergo begynner man å tenke: Er det Fal-

lon eller Olav Thon som har rett.

Etter tidligere nevnte safarier på UB må vi dessverre bare slå fast: Thon har rett! Når Fallon har døpt hotellet sitt for det fatale «La Mirage» er det etter råd av Alexis, som ledd i en av hennes skitne, langsiktige skumlerier. Hvorfor Olav Thon har døpt sjappa si for Le Mirage vites ikke, han kunne kanskje spart mange for ørkesløse turer på UB hvis han bare hadde kalt den «Åpenbaringen».

— Hvis ikke da Biskopen hadde protestert. På den annen side, å kalle en café for «Innbildningen» er vel litt drøyt det også, så vi forstår Thon's kloke kompromiss. Kall den «Le Mirage», og gjør noe fransk ut av den!»

Vi venter spent på neste skjenkested.

TOR HAUGENS VANDRESKJOLD FOR AVSINDIG PR-KÅTHET

UTROPIA har gjennom diverse kanaler mottatt en foruroligende melding: Tor Haugen har gått over til fienden, dvs. han har skiftet status fra Student til Ykesaktiv, sogar med jobb. Vi har ikke greid å finne ut hva for slep svinsk gesjeft det dreier seg om, men i alle tilfelle må denne transformasjonen få konsekvenser. UTROPIA HAR DERFOR VALGT Å GÅ TIL DE SKRITT Å legge ned vandreskjoldet. Vi kan ikke tillate prototypen på en evighetsstudie gir hele Universitetet dårlig samvittighet ved HELT PLUSELIG å opphøre å være evighetsstudent. Nei, Hr. Haugen dette toleres ikke. (Med mindre det da ikke skulle være noen herlige «Fringe benefits» å henfor avisas medarbeidere ved fortsatt opprettholdelse av skjoldet. Da stilles saker seg naturligvis helt annerledes.

Redaksjonen.

P.S. Hva med litt reker?

HUSK HOVEDALLMØTE

22. MAI!

BO TRYGT

BO TRYGT er boka for alle som er med i borettslag, leier eller eier egen bolig. Den er for deg som er tillitsvalgt i boligsektoren eller i borettslag. Bo Trygt er den første omfattende boka om boligjuss sett fra leietakernes synsvinkel.

- Stikkord og henvisninger i margin gjør BO TRYGT lett å finne fram i.
- Omfattende register.
- Bestill i dag fra Pax Forlag! ● Kun kr 122,-.

Juss Buss' veiledning i bospørsmål

- Ja! Send meg eks.
Bo Trygt á kr. 122,-.
- 200 store, oversiktlige sider.
 - Solid innbundet.

NAVN: _____

ADRESSE: _____

POSTNR: _____

Sendes Pax Forlag,
Gjøteborggata 8, Oslo 5

STRAY
GJØR TO
MANN'S JOBB
HELAN
& HALVAN'S
GUD ER DØD
- NIETSCHE
NIETSCHE
ER DØD
- GUD

TINDLOFTET'S
KLATRE · BRE · OG FJELLUTSTYR
STORGT. 58 · TROMSØ · TLF: (083) 85103

TIL ALLE STUDENTER:

Lykke til med eksamen
— og en riktig
god sommer til
dere alle!

HILSEN UNIBOK

UNIBOK

UNIVERSITETSBOKHANDEL
Tlf. (083) 81012